ODLUKA KOMISIJE (EU) 2015/120

od 29. listopada 2014.

o programu potpora SA.27317 (C 25/09) (ex N 673/08) koje Italija planira provesti za opremu za digitalnu projekciju

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 7888)

(Vjerodostojan je samo talijanski tekst)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 2. prvi podstavak,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, a posebno njegov članak 62. stavak 1. točku (a),

nakon što je pozvala zainteresirane strane da podnesu svoje primjedbe u skladu s gore navedenim odredbama ([1]) te uzimajući u obzir njihove primjedbe,

budući da:

I. POSTUPAK

(1) Italija je 30. prosinca 2008. priopćila Komisiji svoju namjeru da uvede porezne poticaje za ulaganje u film, distribuciju filmova i digitalnu kinematografiju. Talijanska nadležna tijela dostavila su dodatne informacije 2. travnja 2009. i 23. lipnja 2009.

(2) Dopisom od 22. srpnja 2009. Komisija je obavijestila Italiju da je odlučila odobriti talijanske porezne poticaje za ulaganje u film i distribuciju filmova. Komisija je istodobno obavijestila Italiju da je odlučila započeti postupak utvrđen člankom 108. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije s obzirom na predloženi porezni odbitak za ulaganja u opremu za digitalnu projekciju.

(3) Odluka Komisije da započne postupak objavljena je u *Službenom listu Europske unije* ([2]). Komisija je pozvala zainteresirane strane da podnesu svoje primjedbe.

(4) Talijansko ministarstvo kulture i turizma i Europska komisija zajedno su održali radionicu o toj temi 21. listopada 2009. u Rimu.

(5) Komisija je zaprimila primjedbe zainteresiranih strana. Proslijedila ih je Italiji, kojoj je dana mogućnost da na njih odgovori. Primjedbe talijanskih nadležnih tijela zaprimljene su 19. siječnja 2010. Nakon toga je uslijedila daljnja razmjena informacija, uključujući dodatne dopise od talijanskih nadležnih tijela koji su zaprimljeni 7. rujna 2010., 12. travnja 2011., 1. lipnja 2011., 1. prosinca 2011., 10. svibnja 2012., 14. rujna 2012., 23. travnja 2013., 6. prosinca 2013., 18. travnja 2014., 11. lipnja 2014. i 1. kolovoza 2014.

II. OPIS MJERE

1. Prijavljena mjera

(6) Porezni odbitak za prikazivače koji ugrađuju opremu za digitalnu projekciju bio je dio poreznih mjera za sektor filma koji su uvela talijanska nadležna tijela. Te su porezne mjere zajedno bile namijenjene poticanju dinamike tržišta kako bi podržale talijanske kulturne filmove u konkurentskoj okolini i promicale takve filmove u Italiji i Europi.

(7) Programom poreznih odbitaka za digitalnu kinematografiju nudi se 30 % poreznog odbitka za troškove uvođenja opreme za digitalnu projekciju. Najveći godišnji porezni odbitak ograničen je na 50 000 EUR po projekcijskom platnu.

([1]) SL C 196, 20.8.2009., str. 9.
([2]) Usp. bilješku 1.

(8) Sljedeći troškovi mogu biti prihvatljivi:

a) kupnja opreme za digitalnu projekciju i reprodukciju;

b) kupnja opreme i strojeva za primanje digitalnih signala putem zemaljskog i/ili satelitskog prijenosa;

c) kupnja putem financijskog *leasinga* ili najma opreme, sustava i strojeva iz gornjih točaka; predmetni ugovori moraju uključivati obvezu kupnje imovine nakon isteka najma ili odredbu za prethodno korištenje ove opcije od strane društva korisnika;

d) izdaci za aktivnosti osposobljavanja osoblja;

e) povezani i pomoćni trošak za obnovu i prilagodbu kabina za projekciju, opreme i komunalija te pomoćnih prostorija koje su se ranije koristile za projekciju filmova od 35 mm.

Trošak iz zadnje dvije točke ne smije iznositi više od 20 % ukupnog troška za točke a), b) i c).

(9) U skladu s izvornom prijavom talijanskih nadležnih tijela, potpora bi bila bezuvjetna za kina s između jednog i četiri platna i za multiplekse s između 5 i 10 platna u gradovima s brojem stanovnika od 50 000 ili manje. Za ostale multiplekse s do 24 kino platna postojala bi obveza prikazivanja kulturnih filmova za 50 % prikazivanja i obveza prebacivanja najmanje 50 % platna na digitalnu projekciju kao uvjet za primanje potpora.

(10) Porezni odbitak primjenjuje se na filmska poduzeća koja su porezni obveznici u Italiji.

(11) Pravne osnove za program su sljedeće:

a) Zakon br. 244 od 24. prosinca 2007. o utvrđivanju odredaba za izradu godišnjeg i višegodišnjeg državnog proračuna (*legge 24.12.2007. n.244*);

b) Odluka-Zakon br. 91 od 8. kolovoza 2013., pretvorena, s izmjenama, u Zakon br. 112 od 7. listopada 2013. (*decreto legge 8.8.2013., n.91, convertito, con modificazioni, dalla legge 7 ottobre 2013, n.112*);

c) nove odredbe o provedbi poreznih odbitaka odobrenih kinima za uvođenje i nabavu opreme i strojeva za digitalnu projekciju (*Nuove disposizioni applicative dei crediti d'imposta concessi alle imprese di esercizio cinematografico per l'introduzione e acquisizione di impianti e apparecchiature destinate alla proiezione digitale*).

2. **Sumnje koje su se pojavile u Komisiji**

(12) Komisija je u odluci o otvaranju postupka smatrala da mjera predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Ponudom poreznih poticaja talijanska je država odustala od određenih prihoda i stoga je program uključio državne resurse. Programom se pružala gospodarska prednost određenim poduzećima, u ovom slučaju kinoprikazivačima. S obzirom na međunarodnu trgovinu filmovima, ova selektivna prednost mogla bi utjecati na trgovinu unutar Unije. Komisija nije bila sigurna može li se potpora smatrati spojivom.

(13) Prvo, Komisija je sumnjala u nužnost predloženog poreznog odbitka za digitalno kino. Izrazila je sumnju u najveći predloženi porezni odbitak (od 50 000 EUR po projekcijskom platnu): pri poreznoj stopi od 30 %, ovo je odgovaralo najvećem prihvatljivom trošku za ugradnju od 166 667 EUR po platnu (50 000 EUR × 100/30). To je bilo više od procijenjenih troškova za opremu za digitalnu projekciju koje su predložila talijanska nadležna tijela, koji su iznosili 100 000 EUR. Komisija je sumnjala treba li najveći porezni odbitak biti toliko visok i jesu li predloženi troškovi konverzije pravedno procijenjeni. Osim toga, Komisija je izrazila sumnju da je ugradnja opreme za projekciju 2K ([3]) sukladne s DCI-jem ([4]) bila potrebna za distribuciju talijanskih ili europskih kulturnih filmova.

(14) Drugo, sumnjala je u **proporcionalnost** predložene mjere potpore. Komisija je napomenula da je vjerojatnije da će si veća kina moći priuštiti opremu za digitalnu projekciju bez javne potpore. Štoviše, Komisija je napomenula dostupnost komercijalnih prijelaznih modela prikazivačima, kao što su modeli pristojbe za digitalne kopije (*virtual*

([3]) 2K odnosi se na rezoluciju platna od 2 048×1 080 piksela.
([4]) DCI se odnosi na specifikacije DCI, koje je za američko tržište 2005. izvorno utvrdio zajednički pothvat najvećih američkih filmskih kompanija (Disney, Fox, Paramount, Sony Pictures Entertainment, Universal i Warner Bros. Studios), pod nazivom Digital Cinema Initiatives.

print fee, „VPF") ([5]). Stoga je postavila pitanje bi li se javnom potporom u predloženom omjeru po projekcijskom platnu istisnule druge komercijalne mogućnosti.

(15) Treće, Komisija je izrazila sumnju da je predloženi porezni odbitak **primjerena** mjera potpore. Napomenula je da je procijenjeni proračun mjere (16,8 milijuna EUR) odgovarao troškovima ugradnje od 56 milijuna EUR, što je bilo značajno manje od procijenjenih troškova konverzije (395,7 milijuna EUR na temelju 100 000 EUR po platnu). Uz primjerenost dostupnog financiranja, Komisija je također sumnjala je li predložena mjera bila dovoljno ciljana da ostvari cilj povećanja distribucije talijanskih i europskih kulturnih filmova. Izrazila je sumnju da bi talijanska nadležna tijela mogla osigurati da digitalno opremljeni prikazivači uvedu alternativne komercijalne modele koji bi talijanskoj kino publici nudili veći izbor kulturnih filmova. Budući da je korištenje poreznog odbitka zahtijevalo da korisnik mora imati dovoljno poreznih obveza i budući da je mjera podrazumijevala 70-postotno ulaganje prikazivača, Komisija je sumnjala u to da bi kina kojima je najpotrebnija potpora mogla to iskoristiti. Komisija je osim toga imala sumnje da bi predviđena jednokratna potpora (u prijavi je najavljena pilot mjera od dvije godine) dala održivo rješenje za očekivani kraći životni vijek i povećane tekuće troškove povezane s ugradnjom digitalne opreme.

(16) Četvrto, Komisija je postavila pitanja o **gospodarskom, socijalnom i kulturnom utjecaju** potpore. Uz to što je prepoznala da bi moglo biti od zajedničkog interesa da država članica koristi državne potpore za ulaganje u prijelaz na digitalnu tehnologiju u kinima, tražila je osiguranje da bi mjera bila tehnološki neutralna. Posebno je tražila potvrdu da se prikazivače neće nagovarati da ulože u jedan digitalni standard umjesto drugoga. Osim toga, tražila je od talijanskih nadležnih tijela da osiguraju i prikazivanje filmova distribuiranih u formatu otvorenog standarda nižeg od digitalnog standarda opreme koja je primila potporu. Štoviše, napomenula je da bi potpora za ugradnju opreme za digitalnu projekciju neizravno koristila američkim filmskim kompanijama (u slučaju opreme sukladne s DCI-jem). Povećana potražnja predložene potpore mogla bi povećati cijenu ograničene nabave projekcijske opreme. Kao rezultat potpore, u Italiji bi se mogla brže postići kritična masa digitalnih kina, što bi moglo ubrzati prelazak na digitalnu distribuciju i stoga zatvaranje onih kina koja do tog vremena nisu mogla ugraditi digitalnu opremu. Komisija je ukupno izrazila sumnju da bi socijalne i kulturne prednosti potpore uravnotežile potencijalno narušavanje tržišnog natjecanja.

3. **Izmjene predložene mjere od otvaranja postupka**

(17) Nakon što je Komisija otvorila istražni postupak, talijanska mjera poreznog odbitka za digitalno kino provedena je u okviru *de minimis* pragova ([6]). Podložno odobrenju Komisije, talijanska nadležna tijela traže punu provedbu mjere iznad *de minimis* pragova.

(18) Talijanska nadležna tijela procjenjuju da će proračun mjere iznositi otprilike 7,5 milijuna EUR za razdoblje 2014. – 2015.

(19) Razdoblje obuhvaćeno ovom odlukom istječe 31. prosinca 2022. Talijanska nadležna tijela očekuju da će se porezni odbitak koristiti najviše u godinama 2014. i 2015.

(20) Nacrt provedbenih uredbi koje talijanska nadležna tijela nastoje provesti u potpunosti (iznad *de minimis* pragova) razlikuje se u određenom broju važnih točaka iz izvorne prijave.

(21) Prvo, zahtjev da srednje velika i velika kina prikazuju određenu količinu talijanskih i europskih kulturnih filmova kao uvjet za dobivanje potpore uklonjen je iz izmijenjenih provedbenih uredbi. Posljednjih godina talijanska su nadležna tijela teško pratila usklađenost s ovim zahtjevom u slučaju srednje velikih i velikih kina. Štoviše, navode

([5]) Ovi komercijalni prijelazni modeli temelje se na plaćanju pristojbe za digitalne kopije od distributera za digitalnu projekciju njihovih filmova u kinima. Sustav VPF temelji se na korištenju dijela uštede koju je ostvario distributer koji distribuira filmove digitalno kako bi pridonio plaćanju troškova digitalne opreme koje snose kinoprikazivači. Takvi dogovori u vezi s VPF-om obično uključuju posrednika, treću stranu („integratora"), koji prikuplja VPF od distributera i postavlja i po mogućnosti financira opremu u kinima. Usp. i stavak 50. radi pregleda dostupnih modela VPF-a u Italiji.

([6]) Do kraja 2010. u skladu s Komunikacijom Komisije „Privremeni okvir Zajednice za mjere državnih potpora kao potpora financiranju u trenutačnoj financijskoj i gospodarskoj krizi" (SL C 83, 7.4.2009., str. 1.). Nakon kraja 2010. mjera se provodila na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 1998/2006 od 15. prosinca 2006. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora na *de minimis* potpore (SL L 379, 28.12.2006., str. 5.). U 2013. Komisija je donijela novu uredbu o potporama *de minimis*, Uredbu Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore (SL L 352, 24.12.2013., str. 1.).

da je uklanjanje ovog zahtjeva potrebno za ponovno uspostavljanje ravnopravnih tržišnih uvjeta između većih kina koja trebaju potporu i multipleksa koji dominiraju talijanskim tržištem kina (usp. stavak 37.).

(22) Drugo, i povezano s ovim, u izmijenjenim provedbenim uredbama uvodi se prag od 60 platna. Kinoprikazivači koji posjeduju ili upravljaju većim brojem platna isključeni su iz poreznog odbitka. Talijanska nadležna tijela to smatraju pouzdanom alternativom zahtjevima programiranja koji su inicijalno nametnuti kao način osiguranja da mjera ostvaruje svoje ciljeve i isključujući one sudionike na tržištu koji, zbog svoje tržišne snage, trebaju imati mogućnost provesti prijelaz bez potpore.

(23) Treće, prema izmijenjenim provedbenim uredbama potrebna je izjava korisnika kako bi se osiguralo izbjegavanje pretjerane kompenzacije ili preusmjeravanje potpore ako se porezni odbitak kombinira s komercijalnim (VPF) modelima.

(24) Četvrto, izmijenjenim uredbama dopuštena je kombinacija potpora do najvećeg intenziteta potpore od 75 % ukupnih troškova. Za kina s jednim ili dva platna najveći intenzitet kumulativne potpore iznosi 90 %.

(25) Osim ovih promjena, korisnici su od 2012. mogli prenijeti koristi digitalnih poreznih odbitaka na dobavljače digitalne opreme, banke, financijske posrednike i agencije za osiguranje (usp. stavak 56.).

III. **KOMENTARI ZAINTERESIRANIH STRANA**

(26) Komisija je zaprimila oko 20 podnesaka od zainteresiranih strana kao odgovor na javno savjetovanje o mjeri potpore koje je održano 2009. Odgovore su poslali:

— europske i talijanske trgovinske organizacije koje predstavljaju distributere i kina, francuska Commission Supérieure Technique de l'Image et du Son (CST), i Europski forum digitalnog kina (EDCF);

— francuska nadležna tijela, filmski fondovi Njemačke i Ujedinjene Kraljevine i mreža europskih regionalnih filmskih fondova (Cineregio); nekoliko doprinosa također se odnosilo na publikacije EFAD-a o ovoj temi ([7]);

— određeni broj poduzeća, profesionalaca iz sektora filma i pojedinaca iz Italije, Francuske, Švicarske i Ujedinjene Kraljevine.

Štoviše, na tu je temu održana radionica u Rimu u listopadu 2009.

(27) U pogledu **nužnosti** potpora, u svim navedenim doprinosima naglašena je potreba za državnom potporom u prijelazu na digitalni format kina, što se smatralo neizbježnim razvojem. I francuska nadležna tijela i Britansko filmsko vijeće objasnili su da su prednosti digitalnog kina popraćeni asimetričnom distribucijom troškova povezanih s prijelazom (koje snosi prikazivač) i izravnih financijskih koristi (za distributera). Ovom asimetričnom situacijom otežan je pravovremeni prelazak bez vanjske pomoći. U ovom kontekstu sudionici su utvrdili jasni rizik da bi mnoga europska manja, neovisna i/ili udaljena kina napustila tržište da sustavi digitalne projekcije nisu dostupniji i pristupačniji. U svojoj izjavi iz rujna 2009. EFAD je iznio da za 30 % europskih platna postoji opasnost od nestanka. I francuska nadležna tijela i Njemačko federalno filmsko vijeće naglasili su da bi u nedostatku potpore patilo ne samo prikazivanje filmova, već i njihova distribucija. Dugi prijelaz na digitalni sustav, uz usporedni optjecaj analognih i digitalnih kopija filmova bio bi preskup, posebno za manje filmske distributere. Konačno, nedostatak potpore imao bi značajan negativan učinak na optjecaj europskog filma, kulturnu raznolikost i pristup europskih građana kulturi.

(28) U svim je doprinosima također naglašeno da bi takozvani standardi DCI-ja bili široko prihvaćeni kao zajednički standardi za digitalno kino. Promicanje jednog globalnog standarda smatralo se pozitivnim elementom radije nego nedostatkom za kina jer je stvaralo ravnopravne tržišne uvjete.

([7]) Direktori europskih filmskih agencija (EFAD), *Izjava iz San Sebastiana: Hitna i sveobuhvatna javna podrška potrebna za digitalizaciju kina* (San Sebastian, 21. rujna 2009.) i pripremni dokument EFAD-a – *Argumenti za javnu intervenciju u digitalnom prijelazu kina* (listopad 2009.).

(29) S obzirom na troškove ugradnje opreme za digitalnu projekciju, 100 000 EUR po platnu općenito se nije smatralo pretjeranom procjenom. Umjesto toga, nekoliko sudionika tvrdilo je da bi troškovi mogli biti puno veći, na primjer kada se tražio značajan rad na projekcijskoj kabini, što bi mogao biti slučaj posebno u slučaju malih kina. Neki su sudionici ipak utvrdili silazni trend u određivanju cijena digitalne opreme za kina.

(30) U nekoliko se doprinosa tvrdilo da bi, čak i da su troškovi prijelaza bili puno veći od dostupne državne potpore (kako je izgledalo da je slučaj s talijanskim poreznim odbitkom), državnu potporu trebalo smatrati dopunom ostalih izvora prihoda, na primjer pristojbe za digitalne kopije i vlastitih sredstava prikazivača.

(31) S obzirom na **proporcionalnost** potpora, neke od zainteresiranih strana kritizirale su porezni odbitak jer su očekivale da će najvjerojatnije velika kina imati koristi od potpora. Ostali su smatrali da bi potpora za veća kina bila prikladna, po mogućnosti na temelju obveza određivanja programa. Međutim, neki su doprinosi odražavali izjavu EFAD-a i naglasili da je bilo važno da se ne uvedu razlike u postupanju, na primjer (u specifičnom slučaju talijanskog poreznog odbitka) proizlazeći iz različite razine poreznih obveza uključenih kina, već (općenitije) iz ograničavanja pristupa na temelju određivanja programa, veličine i lokacije kina. Međunarodna federacija udruga filmskih distributera (FIAD) tvrdila je da se čak i veliki prikazivači ne bi mogli smatrati profitabilnima na trenutačnom kino tržištu i u općem gospodarskom kontekstu.

(32) Mišljenja su se malo razlikovala u pogledu dostupnosti komercijalnih poslovnih modela za prijelaz i njihove primjenjivosti na manja kina. Neki su smatrali da nema standardnog poslovnog modela za prijelaz na digitalno kino. Drugi su smatrali da veliki broj kina ne bi mogao pristupiti dogovorima u vezi s VPF-om koje nude integratori treće strane (usp. i bilješku 5.) zbog prirode i obujma njihova određivanja programa (obujam generiranih pristojbi za digitalne kopije ovisio je o broju filmova na programu u njihovu prvom tjednu distribucije i/ili broju platna koje je kino imalo). Europa Distribution tvrdio je da su komercijalni poslovni modeli bili dobri samo za profitabilnija kina i velike, komercijalne distributere. U skladu s pripremnim dokumentom EFAD-a, otprilike samo 10 000 europskih platna od ukupno njih 30 000 moglo bi se opremiti kroz model VPF-a. U jednom se doprinosu tvrdilo da su komercijalni modeli VPF-a jednako prikladni za manja kina. U svakom slučaju, francuska nadležna tijela tvrdila su da dostupni komercijalni modeli prijelaza nisu obuhvatili sve troškove prijelaza na digitalno kino (kao što je unapređenje kabina za projekciju) i štoviše uvijek su zahtijevali i doprinos od kinoprikazivača. Javna potpora bi u tim slučajevima mogla imati važnu dopunsku ulogu.

(33) Što se tiče **prikladnosti** potpora, zainteresirane strane navele su da bi se državnom potporom općenito moglo pomoći manjim kinima da se suoče s jakom konkurencijom velikih multipleksa i stvorili bi se ravnopravni tržišni uvjeti. Očekivalo se da će ugradnja digitalne kino opreme rezultirati većim izborom za publiku. Sudionici su također naglasili druge prednosti povezane s digitalnim kinom, kao što su kvaliteta projekcije, fleksibilnost programa i manji troškovi distribucije. Francuska nadležna tijela tvrdila su da prikladnost potpore za digitalno kino ne treba promatrati u svjetlu povećanja raznolikosti programa, već u svjetlu sprečavanja zatvaranja kina. Smatrali su da bi se digitalizacijom različitih vrsta kina ponudio raznoliki raspon filmova. Europski forum digitalnog kina tvrdio je da bi u slučaju kompenzacije PDV-a poreznim odbicima, čak i manje profitabilna kina bi mogla imati prednosti od talijanske mjere.

(34) Neki su doprinosi spomenuli kratkoročnu prirodu poreznog odbitka i usporedili je s dugoročnim izazovima koje postavlja prijelaz na digitalno kino. Međutim, tvrdilo se i da su standardi dovoljno utvrđeni kako bi jamčili da će trajati najmanje deset godina ili da se životni vijek digitalne kino opreme još ne može utvrditi. Njemačko federalno filmsko vijeće reklo je da bi podrška prijelazu na digitalno kino bila jeftinija od troškova povezanih s ponovnom izgradnjom kina i kulturne raznolikosti koja bi bila potrebna nakon nestanka onih sudionika na tržištu koji ne bi sami mogli financirati prijelaz. Njemačka je također naglasila da bi poseban nacionalni i regionalni kontekst svake države članice zahtijevao posebno izrađenu mjeru potpore i oblik potpore po mjeri. Izjava EFAD-a održavala je ovu zamisao i naglasila da nema rješenja koje odgovara svima. Talijansko udruženje kinoprikazivača (ANEC) očekivalo je da bi se kontekst značajno promijenio do kraja životnog vijeka digitalne

opreme pri čemu bi zamjena bila manji izazov. Europski forum digitalnog kina izjavio je da bi se svi dodatni tekući troškovi mogli kompenzirati novim tokovima prihoda za dotična kina.

(35) Što se tiče **gospodarskog, socijalnog i kulturnog utjecaja** potpore, u doprinosima se općenito isticala potreba za jednim standardom digitalnog kina i širokim priznavanjem standarda DCI-ja. U izjavi EFAD-a navedeno je da se podrškom digitalnom kinu ne bi trebalo nametati tehnološko rješenje, već istodobno utvrđivati tehnološka situacija u sektoru. U doprinosu mreže neovisnih filmskih distributera Europa Distribution upozoreno je na to da bi izostanak praćenja standarda industrije dovelo do zatvaranja mnogih kina. U svakom slučaju, ANEC je potvrdio da bi kina bila slobodna u okviru mjere ulagati u standard po svom izboru. U nekoliko je doprinosa navedeno da bi se oprema u skladu s DCI-jem također mogla koristiti za prikazivanje alternativnih programa različitih (nižih) digitalnih standarda, dok obrnuto (prikazivanje filmskih kopija sukladnih s DCI-jem na npr. 1,3K opremi) nije moguće. Sudionici nisu utvrdili rizik povećanja cijena. Umjesto toga, očekivalo se da će se cijene s vremenom smanjiti. I u doprinosu francuskih nadležnih tijela i u pripremnom dokumentu EFAD-a s time u vezi je naglašeno da bi svaka mjera potpore trebala biti izrađena s ciljem izbjegavanja narušavanja tržišnog natjecanja na tržištu digitalne opreme. Stoga bi se svaka mjera potpore trebala temeljiti na procjeni troškova digitalne opreme i potpora bi se trebala ograničiti u skladu s tima procjenama troškova. Zabrinutost Komisije da bi se državnim potporama mogao ubrzati prijelaz i time zatvaranje kina (usp. stavak 16.) nije se odrazila u doprinosima. Umjesto toga, državne potpore iznesene su kao održivo rješenje izazova digitalnog kina. Talijanska federacija umjetničkih kina skrenula je pozornost na ograničeni zemljopisni doseg kina, što je značilo da bi učinci narušavanja tržišnog natjecanja bili mali.

IV. **KOMENTARI IZ ITALIJE**

1. **Nužnost potpore**

(36) Talijanska nadležna tijela dostavila su Komisiji informacije o karakteristikama talijanskog kino tržišta (zadnje ažurirano u listopadu 2013.). Ukupni broj talijanskih projekcijskih platna procijenjen je na 3 936, smješten u 1 872 kina. Mogu se razlikovati četiri kategorije:

a) mreže velikih kina ([8]) s više od 60 projekcijskih platna. Postoje samo dvije takve mreže, UCI i The Space. One predstavljaju 787 platna u 76 kina;

b) mreže malih kina. Postoji 15 takvih mreža, pri čemu svaka ukupno ima 60 platna ili manje. Ukupno, kina u ovoj kategoriji čine 513 platna u 104 kina;

c) mala komercijalna kina. Ona čine 1 287 platna smještena u 351 kinu;

d) manja kina koja se sastoje od kina s gotovo samo jednim platnom (90 % lokacija), uz sezonska kina i/ili crkvena kina. Postoji 1 340 takvih kina, s procijenjenih 1 500 platna.

(37) Dok najveće mreže kina (kategorija a)) čine 40 % udjela nacionalnog tržišta, kina u kategoriji d) čine samo 5 do 10 % tržišnog udjela.

(38) Program poreznog odbitka usmjeren je na kina u kategorijama b) do d). Posebno zbog snažne prisutnosti dvije velike mreže kina na tržištu, talijanska nadležna tijela smatraju da je državna potpora neophodna za dovršenje digitalnog prijelaza ovih kinoprikazivača, koji su svi mali ili srednje veličine.

([8]) Talijanska nadležna tijela su definirala mrežu kina kao poduzeće koje posjeduje barem 15 kino platna u najmanje tri kina.

(39) U skladu s podacima koje je pružilo Ministarstvo kulture i turizma, ukupno 1 603 platna prijavilo se za porezne odbitke za digitalno kino u razdoblju 2010.–2013. (podaci iz travnja 2014.). Mjera provedena u okviru *de minimis* pravila pokazala se posebno popularnom odmah nakon njezina pokretanja 2010., kada su od nje koristi ostvarene za 671 platno.

(40) No provedba mjere potpore prema *de minimis* pravilima pokazala se nedovoljnom da preokrene situaciju. Kao rezultat, posebno su srednje velika kina s više platna mogla digitalizirati samo neka od svojih platna.

(41) Talijanska nadležna tijela tvrde da digitalizacija talijanskih kina još uvijek kasni. U listopadu 2013. stopa digitalizacije bila je oko 62 % ([9]). U skladu s procjenama koje su dala talijanska nadležna tijela u lipnju 2014., preostaje digitalizacija najmanje 700 kino platna.

(42) Zbog toga postoji velik broj ugroženih kina, najviše male i srednje veličine. Njihov nestanak ne bi značio samo značajne gubitke radnih mjesta na razini prikazivača, već bi naprotiv utjecao na distribuciju filmova i ograničio izbor za publiku.

(43) Talijanska nadležna tijela posebno su naglasila ulogu kina s jednim platnom i srednje velikih kina u Italiji. Trajna prisutnost prve grupe od ključne je važnosti za osiguranje jednakog pristupa kinima za sve građane, uključujući ona smještena u malim ruralnim i planinskim gradovima. Druga skupina srednje velikih kina čini osnovu distribucije i prikazivanja kvalitetnih filmova u Italiji. Njihova trajna prisutnost važna je jer oni nude alternativu dvjema velikim mrežama kina koje dominiraju tržištem.

(44) Talijanska nadležna tijela očekuju da će tradicionalni film potpuno nestati s tržišta u roku od samo nekoliko tjedana ili mjeseci. Kako se približava točka prekida, talijanska nadležna tijela naglašavaju potrebu provedbe mjere izvan *de minimis* pragova.

(45) S obzirom na najveći predloženi porezni odbitak (50 000 EUR po platnu) i procijenjene troškove opreme za digitalnu projekciju, talijanska nadležna tijela prilagodila su svoje procjene prosječnog troška prelaska na digitalnu projekciju po platnu na 50 000 – 60 000 EUR (podaci iz travnja i lipnja 2014.). Najveći porezni odbitak drugim riječima odgovara troškovima prelaska koji su značajno veći od procijenjenih prosječnih troškova konverzije. Međutim, talijanska nadležna tijela tvrde da se porezni poticaji računaju na temelju postotka izdataka koji su zaista nastali. Na temelju prosječnog ulaganja od 50 000 EUR, pruženi porezni poticaj (pri 30 %) iznosio bi 15 000 EUR. Stoga se u praksi najveći porezni odbici kao pravilo nisu primijenili. Bez obzira na to, najveće ograničenje jamči da, u slučaju netipičnih troškova konverzije, iznosi potpore ostaju ograničeni u apsolutnim pojmovima.

(46) S obzirom na nužnost potpore, nadalje je važno napomenuti da najnovije naznake talijanskih nadležnih tijela i dalje upućuju na trošak prelaska na digitalnu projekciju od nekoliko desetaka tisuća eura po platnu. Za mnoga kina, posebno ona manja, nije moguće prikupiti ta sredstva iz privatnih izvora, posebno u trenutačnoj gospodarskoj situaciji u kojoj se nalaze Italija i Europa.

2. **Proporcionalnost potpore**

(47) Općenito, talijanska nadležna tijela naglašavaju da je porezni odbitak komplementaran s modelima komercijalnog prijelaza i nije u konkurentskom odnosu s modelima VPF-a.

(48) Izmijenjene provedbene uredbe sadržavaju određeni broj odredaba kojima se osigurava da mjera potpore ostaje proporcionalna. Njima se uzimaju u obzir mehanizmi tržišta dostupni za prelazak na digitalno kino (tj. modele VPF).

([9]) Podaci nacionalnog udruženja kinoprikazivača (ANEC) koje je pružilo Ministarstvo kulture i turizma.

(49) Kao prvo, za porazne olakšice mogu se prijaviti samo kinoprikazivači sa 60 platna ili manje. To znači da su dva talijanska najveća multipleksa (UCI i The Space) isključena iz potpore. Talijanska nadležna tijela kažu da se klasični model VPF-a uspješno primjenjivao na prelazak ovih dominantnih sudionika na tržištu. Štoviše, s obzirom na njihovu tržišnu snagu (usp. stavak 37.), oni ne smiju ovisiti o državnoj potpori za digitalnu konverziju.

(50) Prema podacima koje su dostavila talijanska nadležna tijela, dvije velike kino mreže jedine su koje su iskoristile klasični model VPF-a. Međutim, manji kinooperateri također su pristupili komercijalnim mehanizmima da olakšaju prelazak na digitalnu projekciju. Alternativni model VPF-a, izrađen po mjeri za kina manje do srednje veličine, razvijen je u Italiji na temelju sporazuma između udruženja distributera i prikazivača. U tablici su prikazane osnovne razlike između klasičnog i alternativnog modela VPF-a kako su provedeni u Italiji.

Usporedba između klasičnog i alternativnog modela VPF-a u Italiji

Klasični model VPF-a u Italiji	Alternativni model VPF-a u Italiji
Neovisni „integrator" (koji ima VPF ugovore s distributerima) potpisuje sporazum s kinoprikazivačem.	Na temelju sporazuma između udruženja distributera i udruženja prikazivače. Nema uključenih trećih strana.
Prikazivač ne posjeduje digitalnu opremu i ne plaća za nju unaprijed.	Prikazivač posjeduje digitalnu opremu od početka i pokriva cijeli trošak kupnje unaprijed.
I distributeri i prikazivač pridonose postupnoj amortizaciji troškova kroz pristojbe VPF i mjesečna plaćanja. Podjela troškova je obično 75 % za distributere i 25 % za prikazivače.	Filmski distributeri plaćaju pristojbe za digitalne kopije za digitalna prikazivanja filmova. Te naknade mogu pokrivati do 75 % troškova prelaska na digitalnu projekciju. Od prikazivača se u svakom slučaju očekuje da pokrije 5 500 EUR troškova.

(51) Drugo, uzimajući navedeno u obzir, talijanska nadležna tijela izmijenila su provedbene uredbe kako bi osigurala da nema pretjerane kompenzacije ili preusmjeravanja potpore ako se porezni odbitak kombinira s bilo kojim od komercijalnih (VPF) modela. Od korisnika je potrebna izjava da se porezna olakšica traži za pokrivanje samo vlastitih stvarnih troškova (usp. stavak 23.). Talijanska nadležna tijela izjavila su da će se pojedinačnim provjerama Ministarstva kulture i turizma jamčiti da je potporom obuhvaćen samo onaj dio ulaganja koji zaista treba snositi kinoprikazivač.

(52) Treće, uvedeni su najveći kumulativni intenziteti potpore u cilju očuvanja proporcionalnosti mjere potpore. U njima se razlikuje između najmanjih kina (s jednim ili dva platna) i ostalih kina (usp. stavak 24.).

3. **Prikladnost potpore**

(53) U odluci o pokretanju postupka Komisija je sumnjala da je procijenjeni proračun mjere dovoljan da obuhvati procijenjene troškove konverzije. Na temelju ažuriranog proračuna i procjene troškova koje su pružila talijanska nadležna tijela (usp. stavke 18. i 45.) dobiva se ažurirana procjena situacije na koju se odnosi mjera potpore. Na temelju prosječnog poreznog odbitka od 15 000 EUR i uzimajući u obzir procijenjeni proračun programa (usp. stavak 18., od mjere bi u razdoblju od 2014. – 2015. moglo imati koristi 500 platna, kada se očekuje najintenzivnije korištenje mjere potpore. To odgovara značajnom dijelu platna koji su preostali za digitalizaciju (usp. stavak 40.).

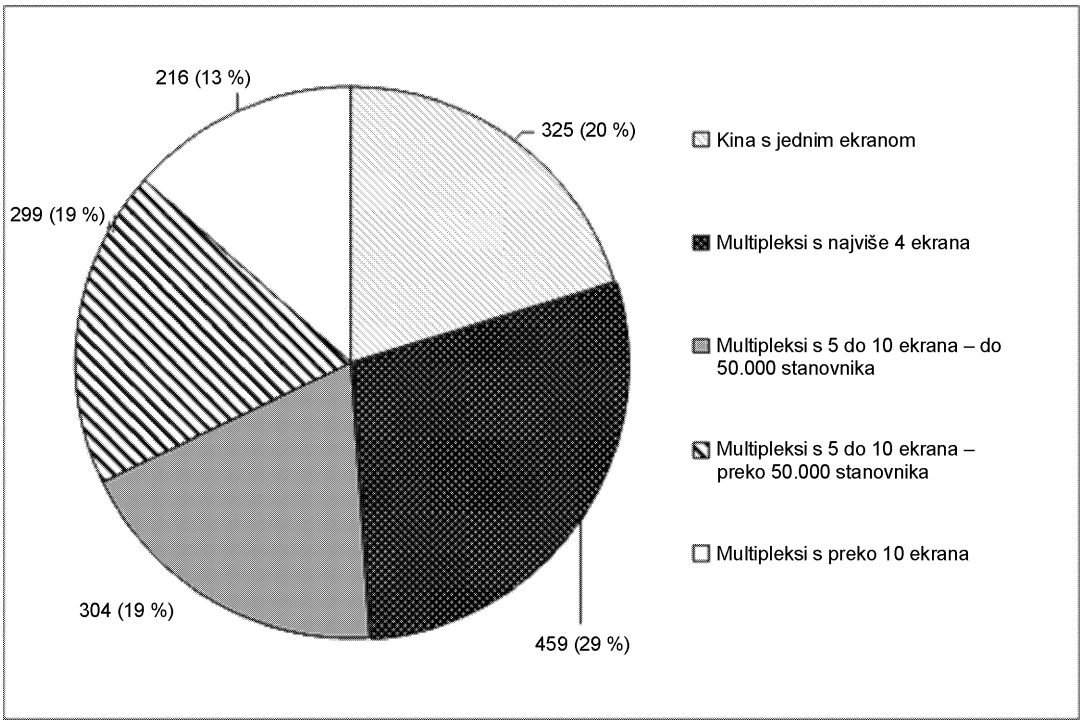
(54) Iako je zahtjev kulturnog programa uklonjen iz programa potpore, talijanska nadležna tijela tvrdila su da program i dalje ima snažan kulturni cilj. Ostvarenje potpune digitalizacije talijanskog tržišta kina rezultirat će boljim optjecajem različitih tipova filmova i povećanjem potencijala optjecaja radova iz „niše". Ako različite vrste kina u Italiji ne bi sva mogla doživjeti digitalizaciju, kultura bi patila.

(55) Talijanska nadležna tijela smatraju da mjera poreznog odbitka podrazumijeva kompenzaciju ne samo izravnih poreza dugovanih talijanskoj poreznoj upravi (porez na dobit poduzeća), već i neizravnih poreza (kao što je PDV) i poreza po odbitku i obveza socijalne sigurnosti (koje plaćaju poslodavci u ime svojih zaposlenika). Svi se ovi porezi uzimaju u obzir pri izračunu olakšica poreznog odbitka. To povećava dostupnost programa, jer njegovo korištenje ne ovisi o razini dobiti koju je ostvarilo dotično poduzeće.

(56) Štoviše, člankom 51. Odluke-Zakona 83. iz 2012. uvedena je mogućnost prijenosa poreznih odbitaka na dobavljače digitalne opreme, banke, financijske posrednike i osiguravajuće agencije (usp. stavak 25.). To povećava dostupnost mjere potpore za manja kina, posebno ako ih vode obitelji i nemaju zaposlenika.

(57) Već tijekom provedbe mjere u skladu s *de minimis* pravilima, porezni odbitci donijeli su koristi svim vrstama kina, uključujući najmanja kina na tržištu. To je prikazano na dijagramu u kojem se nalazi pregled korisnika programa (2010. – 2013.).

Korisnici po vrsti kina (2010. – 2013., na temelju broja projekcijskih platna) (podaci Ministarstva kulture i turizma posljednji put ažurirani u travnju 2014.)

(58) Navedeni podaci ukazuju na povećanje broja i udjela malih kina koja su upotrijebila porezni odbitak u 2012. i posebno 2013. Sve u svemu, prema podacima dobivenim od talijanskih nadležnih tijela, 325 kina ili 24,3 % od 1 340 najmanjih kina u Italiji mogla su se koristiti poreznim odbitkom za ostvarenje prelaska za digitalnu projekciju u razdoblju od 2010. i kraja 2013.

4. **Gospodarski, socijalni i kulturni utjecaj**

(59) Talijanska nadležna tijela naglašavaju kulturnu važnost osiguranja sveobuhvatnog prijelaza na digitalno kino. Ugradnja digitalne opreme sa sobom donosi brojne prednosti (kao što je povećana fleksibilnost) za cijeli sektor kina (i na kraju za kino publiku). No troškovi prelaska visoki su i nejednako raspoređeni, pri čemu kina snose većinu tereta. Manji sudionici na tržištu ne mogu provesti prijelaz bez državne potpore. Razvijeni modeli tržišnog prijelaza (VPF) nisu dovoljni za kompenzaciju ove neravnoteže i ne mogu im pristupiti sva kina u istoj mjeri.

(60) Talijanska nadležna tijela potvrđuju da, iz njihove perspektive, mehanizmi programa ne dovode u pitanje načelo tehnološke neutralnosti.

V. **PROCJENA MJERE POTPORE**

1. **Postojanje potpore**

(61) U članku 107. stavku 1. UFEU-a navodi se da „Osim ako je Ugovorima drukčije predviđeno, svaka potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava u bilo kojem obliku kojim se narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj, nespojiva je s unutarnjim tržištem u mjeri u kojoj utječe na trgovinu među državama članicama."

(62) Kao što je pojašnjeno u odluci o pokretanju postupka i kraće u stavku 12., mjera čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Izvor financiranja su porezni poticaji, tako da talijanska država gubi određene porezne prihode. U okviru programa neka će filmska poduzeća imati koristi od ove financijske prednosti, a mjera stoga pruža selektivnu prednost određenim poduzećima. Korisnici se natječu s ostalim poduzećima koja nemaju nužno koristi od programa. Zbog toga se programom narušava tržišno natjecanje ili postoji opasnost od njegova narušavanja. S obzirom na međunarodnu trgovinu filmovima, mjerom se može narušiti trgovina unutar Unije.

2. **Spojivost potpore**

(63) Talijanska nadležna tijela opravdavaju mjeru kao potporu za promicanje kulture. Trajno su naglašavala kulturnu važnost dovršenja digitalizacije kina u Italiji što je prije moguće. Mjera potpore ima za cilj osigurati da sve vrste kina mogu ostvariti prijelaz na digitalnu projekciju unatoč visokim troškovima konverzije.

(64) Kada je donesena odluka o otvaranju mjere, Komisija nije bila definirala svoju politiku o potpori digitalne projekcije. Komisija je od tada donijela novu Komunikaciju o državnoj potpori za filmove i ostala audiovizualna djela ([10]), kojom je ažurirala pravila za ocjenu sukladnosti državnih potpora za filmove i ostala audiovizualna djela u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (d) UFEU-a.

(65) U novoj Komunikaciji o kinima izričito se potvrđuje da se potpora kinima može ocijeniti kao potpora za promicanje kulture u smislu članka 107. stavka 3. točke (d) UFEU-a. Stoga se spojivost potpore o kojoj je ovdje riječ može procijeniti u skladu s tom odredbom. U Komunikaciji o kinima navodi se da se potpora za modernizaciju kina, uključujući njihovu digitalizaciju, može opravdati na toj osnovi ako je takva potpora potrebna, proporcionalna i prikladna.

a) *Nužnost mjere*

(66) Kao što su pokazala talijanska nadležna tijela i svojim primjedbama potvrdile zainteresirane strane, prijelaz na digitalno kino postavlja izazov za sektor filma koji utječe na europsko kino u cjelini, a posebno manja kina. Nestankom kina, posebno neovisnih malih i srednjih kina u manjim gradovima, smanjila bi se raznolikost i regionalni doseg ponuđenih filmova. Drugim riječima, dugi i nejednak prijelaz ima negativan učinak na prikazivanje filma, distribuciju i konačno europsku publiku.

(67) Unatoč provedbi porezne mjere prema *de minimis* pravilima, Italija i dalje zaostaje u prijelazu na digitalno kino.

(68) Istodobno, kada je tržište prešlo kritičnu točku prelaska, s više od 60 % digitaliziranih platna u Italiji na kraju 2013., situacija se pogoršala za ona kina koja ovise o državnoj potpori da bi ostvarila prijelaz. Zaista, dostupnost 35-milimetarskih filmova nije zajamčena u kratkom roku.

(69) Mjera je usmjerena ne samo na najmanja kina, već i na veća komercijalna kina i mreže. Međutim, mreže najvećih kina (s više od 60 platna) isključene su iz potpore. Talijanska nadležna tijela tvrdila su da se poreznim olakšicama dodijeljenima svim kinima manje veličine ponovno uspostavljaju ravnopravni tržišni uvjeti u sektoru kojim dominiraju dvije vrlo velike mreže kina.

(70) Svrha je poreznog odbitka pomoći kinima koja ne mogu, posebno u trenutačnoj gospodarskoj situaciji, prikupiti dovoljno privatnih sredstava za skupu digitalizaciju kina.

([10]) Komunikacija Komisije o državnoj potpori za filmove i ostala audiovizualna djela (SL L 332, 15.11.2013., str. 1.).

(71) Uzimajući u obzir gore navedeno, Komisija smatra da se mjera potpore može smatrati potrebnom za zadržavanje i ponovno uspostavljanje raznolikog kino krajolika u Italiji u digitalnom kontekstu. Trajna prisutnost različitih vrsta kina, od umjetničkih kina s jednim platnom do velikih kina s više platna i komercijalnim programom, od presudne je važnosti kako bi se talijanskoj publici i dalje osigurala raznolika ponuda kina. Kao što je istaknuto u pojašnjenjima zaprimljenim od zainteresiranih strana, prijelaz na digitalno kino predstavlja izazov za cijeli filmski sektor, pri čemu samo najveće mreže kina imaju jednostavan pristup komercijalnim modelima prijelaza. Podaci o tržištu koje su pružila talijanska nadležna tijela pokazali su da *de minimis* provedba mjere nije bila dovoljna za dovršenje ovog prijelaza, posebno za kina s više od jednog platna. Čak i ako je istina da su neka kina uspjela pristupiti dogovorima u vezi s VPF-om, također je istina da komercijalnim modelima prijelaza nisu pokriveni svi troškovi digitalne konverzije (usp. stavak 32.). Javna potpora može se smatrati potrebnom i u tim slučajevima, dokle god joj je svrha dopunska, osiguravajući proporcionalnost mjere bez obzira na vrstu dotičnog kina.

b) *Proporcionalnost mjere*

(72) Talijanska nadležna tijela isključila su kinoprikazivače s više od 60 platna iz poreznog odbitka. U strukturi talijanskog kino tržišta vidi se jasan jaz između operatera s do 60 platna i onih većih (usp. stavke 36. i 37.). Stoga se uvedeni prag čini proporcionalnim s obzirom na cilj programa.

(73) Štoviše, porezni odbitak pokriva samo dio (30 %) troškova prijelaza i ograničen je na 50 000 EUR godišnje. Čineći iznos potpore postotkom stvarnih troškova digitalizacije, talijanska nadležna tijela zajamčila su da potpora ostaje proporcionalna, čak i kada troškovi mogu varirati na temelju pojedinačnog slučaja. Kako je ukazano u nekoliko doprinosa (stavak 29.), u nekim slučajevima troškovi digitalizacije mogu porasti značajno iznad prosjeka, na primjer kada je potreban značajan rad na kabini za projekciju. U takvim se netipičnim slučajevima ograničenjem od 50 000 EUR ipak osigurava da apsolutni iznosi potpore ostaju proporcionalni.

(74) Iako su u odluci o otvaranju postupka postavljena pitanja „istiskivanja" modela komercijalne digitalizacije kina, u stavku 50. navedeno je da su u Italiji razvijena dva različita modela komercijalnog prelaska. Oni se mogu kombinirati s predloženim poreznim odbitkom za digitalno kino. Talijanska nadležna tijela uključila su posebne odredbe u izmijenjene provedbene uredbe kako bi osigurali da kombinacija privatnog i javnog financiranja konverzije digitalnog kina ne rezultira pretjeranom kompenzacijom ili preusmjeravanjem potpore (npr. distributerima ili integratorima VPF-a). Na taj način talijanska nadležna tijela promiču optimalnu sinergiju između dostupnih tržišnih modela i državne potpore kako bi potaknuli potpuno uvođenje digitalizacije.

(75) Porezni odbitak također se može kombinirati s ostalim mjerama potpore. U cilju osiguranja proporcionalnosti potpore, talijanska nadležna tijela uvela su najveće ukupne intenzitete potpore od 90 % za mala kina (s jednim i dva platna) i 75 % za ostale vrste kina.

(76) Općenito, uz prijavu treba priložiti ovjereni dokument u kojem je naveden stvarni rashod za svako platno, a Ministarstvo kulture i turizma treba provoditi provjere na temelju pojedinačnog slučaja. U provedbenim je uredbama, osim toga, navedeno na će se porezni odbitak naplatiti (plus kamate i novčane kazne) u slučaju neispunjavanja zahtjeva.

c) *Prikladnost mjere*

(77) Pojašnjenjima koja su dala talijanska nadležna tijela i uvođenjem prenosivosti poreznih odbitaka osigurava se da će mjera imati učinak na predviđene korisnike programa. Čak i najmanje profitabilna kina trebala bi imati pristup programu.

(78) Mjera se više ne nudi kao pilot mjera, ali bi bila na snazi do kraja 2022.

(79) Iz podataka koje su dostavila talijanska nadležna tijela (stavci 57. i 58.) očita je dostupnost mjere svim vrstama ciljanih kina, posebno manjima. Iako drugi čimbenici mogu imati ulogu, treba napomenuti da se označeno povećanje broja kina s jednim do četiri platna koji imaju koristi od poreznih odbitaka (prema *de minimis* pravilima) u 2012. i 2013. poklapa s uvođenjem prenosivosti poreznih odbitaka u 2012. (stavak 25.).

(80) Općenito, mjera se čini prikladnom za potrebe očuvanja raznolikosti kina prisutnih na talijanskom tržištu u rasponu od kina s jednim ekranom do malih komercijalnih kina i različitih vrsta multipleksa. Ova raznolikost kina preduvjet je za postizanje raznolikog raspona filmova koji se nude na kino platnima.

d) *Narušavanje tržišnog natjecanja i učinak na trgovinu*

(81) Narušavanje tržišnog natjecanja i učinak na trgovinu ograničeni su. Prekogranični učinak kina ograničen je na prisutnost međunarodnih kinooperatera i međunarodnu dimenziju trgovine filmom općenito. Međutim, pojedinačne lokacije kina imaju inherentno ograničen zemljopisni doseg jer publika ne želi putovati daleko do kina.

(82) Mjera se odnosi na potporu za ulaganje i njome se pruža jednokratna korist kinima koja se suočavaju s jednokratnim prijelazom. Poreznim se odbitkom osigurava da sva kina mogu dovršiti digitalni prijelaz, ali se ne narušava nepropisno tržišno natjecanje u pogledu njihovog svakodnevnog djelovanja.

(83) Očekuje se da će dovršenje digitalnog prijelaza kina širom Europe osim toga koristiti europskoj filmskoj industriji u cjelini. S time u vezi, sumnje o standardima digitalnog kina iz odluke o otvaranju postupka više nisu mjerodavne. Doprinosi trećih strana pokazali su da postoji konsenzus u trgovini u korist prevladavajućih standarda digitalnog kina.

VI. **ZAKLJUČAK**

(84) S obzirom na gore navedeno, Komisija zauzima stav da se potporom ostvaruje dobro definiran kulturni cilj. Obrađene su sumnje u pogledu nužnosti, proporcionalnosti, prikladnosti i učinka koje su se javile u odluci o otvaranju postupka. Narušavanja tržišnog natjecanja i učinci na trgovinu koje će mjera imati ograničeni su jer nisu suprotni zajedničkom interesu. U skladu s tim porezni odbitak za opremu za digitalnu projekciju može se smatrati spojivim s unutarnjim tržištem na temelju članka 107. stavka 3. točke (d) Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Mjera državne potpore koju Italija planira provesti za opremu za digitalnu projekciju na temelju Zakona br. 244 od 24. prosinca 2007., Odluke-Zakona br. 91 od 8. kolovoza 2013. i nacrta odredaba na temelju kojih se primjenjuje porezni odbitak odobren kinima za uvođenje i nabavu opreme i strojeva za digitalnu projekciju spojiva je s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (d) Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

U skladu s time odobrava se provedba mjere potpore.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. listopada 2014.

Za Komisiju

Joaquín ALMUNIA

Potpredsjednik